

Ellenőrző bizottsági jelentés

DR. ANDA ISTVÁN

A gazdálkodásról a főtktár úr elég kimerítően beszélt, a részletes számok a lapban alább láthatók. 1995-ben 4 millió forinttal növekedett az egyesület tartaléka, 1996-ban várhatóan ez másfél millió forinttal fog csökkenni. A csökkenésnek két oka van: az egyik az, hogy a bevételek csökkennek, mert az idén nem lesznek ki- és beutazó csoportok, másrészt pedig a jubileumi évforduló miatt lényegesen több lesz a kiadás. Egyéb területeken, amit az Ellenőrző Bizottság vizsgált, azt állapítottuk meg, hogy az egyesület rendezetten működik, a tagnyilvántartás rendben van, a határozatok általában rögzítésre kerülnek és végre is hajtja az elnökség. Szakosztályokban érdemi munka folyik, élénkült a szakosztályi munka. Azt javasoljuk az elnökségnek, hogy álláspontja kialakításánál vegye figyelembe még jobban a szakosztályi munkáját, támogassa azt, hogy a szakosztályokban fiatalítás történjen, mert egyre több fiatal tagtársunk tevékenysége lenne kívánatos a szakosztályokban.

Tisztelt közgyűlés, kedves Tagtársak!

Az Ellenőrző Bizottság az Alapszabály és az eddig folytatott gyakorlat szerint végezte munkáját az elmúlt évben.

Vizsgáltuk a gazdálkodást, amit a táblázat mutat.

Az 1996. évi megnövekedett kiadásokat a jubileumi év indokolja, fedezetére pedig az eddig felhalmozott tartalék lehetőséget biztosít.

A főtktári beszámolóban az 1995. év egyes tevékenységei elemzésre kerültek. A tájékoztatóval egyetértek.

Vizsgáltuk a tevékenység egyéb területeit is. Ezzel kapcsolatos megállapításaink: az egyesület rendezetten működik, a tagnyilvántartás jó, a határozatok rögzítésre és végrehajtásra kerülnek. A szakosztályokban az érdemi munka élénkült.

Javasoljuk az Elnökségnek:

- Álláspontja kialakításánál az eddiginél jobban támaszkodjon a szakosztályok véleményére, amikor ez időben lehetséges.
- Támogassa a szakosztályokba fiatal tagtársak fokozott bevonását.

	1995. terv	1995. tény	1996. terv
ezer forint			
Bevételek			
Egyéni tagdíj	4450	4197	4000
Jogi tagdíj	5300	6003	6000
Tanulmányutak tiszta bevétele	1500	3276	1000
Kamatbevételek	1000	2777	2500
Áll. támogatás	1000	2200	2300
Egyéb	300	1127	1000
Összesen	13 550	19 580	16 800
Kiadások			
Bér + járulék	2614	3186	3848
MTESZ szolg. + tagdíj	2019	1891	2293
Belföldi küldetés	320	88	150
Külföldi küldetés	400	282	450
Erdészeti Lapok	7200	6711	8042
Egyebek	2174	3216	3502
Összesen	14 727	15 374	18 285
Veszteség	-1177	+4206	-1485

Tisztelt Tagtársak!

Javaslom a Közgyűlésnek, fogadja el a főtktári jelentést és kérem fogadja el az EB beszámolóját.

Köszönöm a figyelmet.

Dr. Anda István

SCHMOTZER ANDRÁS megállapította, hogy a Közgyűlés a beszámolókat elfogadta, majd azokkal a gondolatokkal folytatta, hogy sajnálatos módon az élet velejárója az, hogy minden évben jó néhány kollégánk eltávozik az élők sorából.

Nem kímélt a sors bennünket az előző évben sem, többek között sajnos *dr. Majer Antal* professzorunk is elhunyt. Kérte, hogy tiszteletére valamennyi erdésztagtársunk 1 perces néma felállással adózzon.

Bejelentette, hogy az egyesület elnöksége megfogalmazta a „Múlt kötelez” című kiáltványát, amelyet felolvasott:

Közel egy éve havonta jelentkezik a Magyar Televízióban az „Erdőkerülő” című erdész-vadász magazin. A televízió nyilvánossága hozzáférhető szakmánkat a közvélemény előtti „arculatjavításhoz”. A júliusi adásban az ópusztaszeri Vándorgyűlésről és a szegedi Közgyűlésről sugároztak közel tízperces műsort. Csak a szakmán múlik, hogy a továbbiakban is az eddigiekhez hasonló sokszínű, a kívülrőlők számára is érdekes műsorunk legyen.

Lapzártakor érkezett

Több évi előkészület után, június 18-án az országgyűlés elfogadta az erdőről, a vadászatról és a természetvédelemről szóló törvényt.

A múlt kötelez

Az Országos Erdészeti Egyesület állásfoglalása a jövő feladatairól a honfoglalás 1100. évfordulóján

Az Országos Erdészeti Egyesület, élve azon kivételével alkalommal, hogy alapításának 130. esztendőjében rendezett közgyűlésén ünnepelheti a magyar honfoglalás 1100. évfordulóját, áttekintette e gazdag múlt tapasztalatait és a jövő feladatait, a következő állásfoglalást teszi.

Az emberiség felemelkedését a Föld természeti kincsei biztosították. Múltunk bizonyítja, hogy jövőnk záloga is e bolygó, tartósan fejlődni csak vele együtt lehet, kárára nem. A harmadik évezredhez közeledve rá kellett döbönnünk, hogy a fejlődésnek más útját kell keresni, mint amit az elmúlt évszázadokban követtünk, mert a ma élő generációk érdeke nem veszélyeztetheti a jövő nemzedékeinek jólétét. Az erdészet évszázados alapelve, a tartamosság új köntösben, jelentésében gazdagodva bevonult az emberiség legfontosabb célkitűzéseinek sorába, s e régi új fogalom, a fenntartható fejlődés cél és eszköz lett. A „riói csúcs” a strasbourg, helsinki és római miniszteri konferenciák, az új út keresésének legfontosabb állomásai, globális keretet szabtak egy új típusú fejlődéshez.

A következő évszázad kulcsszava az egyensúly lesz, ökológiai és közgazdasági értelemben is. A természeti javak kiaknázásának egyensúlyba kell jutnia a környe-

zet teherbíró képességével. Ehhez arra van szükség, hogy a természetes környezetről szóló ismereteink tovább gyarapodjanak, s ezzel párhuzamosan meg kell változtatni a társadalomnak a természeti kincsek felhasználásával kapcsolatos felfogását és gyakorlatát. Az erdőgazdálkodás a szakma lényegéből fakadóan nagyobb készséget tanúsít e célok megvalósítására, mint a gazdaság többi szereplői, ez az tény azonban fokozott felelősséget is ruház ránk. Nagyon fontos, hogy a társadalom megértse, mi az erdő szerepe az élővilágban, milyen mértékig használhatók fel az erdő javai, és mit kell tenni annak érdekében, hogy e javak tartamosan rendelkezésre álljanak. Ehhez azonban az erdészetnek a mainál is nyitottabban, valamennyi érintett szakterülettel együttműködve kell a társadalommal és a politika támogatását megnyerni.

Az ismeretbővítésben és szemléletváltásban az erdészekre is fontos feladat vár. Eddigi erdőgazdálkodásunkat, mely főleg a faállományal való gazdálkodásra összpontosított, oly módon kell továbbfejlesztenünk, hogy az az erdőt a maga teljességében, mint ökoszisztémát kezelje. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy maradéktalanul megvalósulhat az élővilág sokféleségének védelme. Mindennek különleges jelentőséget ad a

földhasznosításban végbemenő mélyreható változás, melynek nyomán nagy kiterjedésben kell létrehozni új erdőket, s azok fenntartásáról úgy kell gondoskodni, hogy szolgálhassák a tulajdonosi érdekeket, de maradéktalanul kielégítsék a fenntartható fejlődés követelményeit, vagyis a társadalom egészeinek érdekeit is.

Az, hogy valamennyi erdőben többcélú gazdálkodást kell folytatni, szakmánkbán elfogadott alapelv, teljeskörű megvalósítása azonban elsősorban gazdasági okok miatt ma még akadályokba ütközik. Ezeknek az akadályoknak a felszámolása a jövő egyik legfontosabb feladata lesz. Szükséges, hogy az erdő jelentősége a gazdaságban is kifejezésre jusson, javaik és szolgáltatásai reális érteken kerüljenek számbavételre a nemzeti vagyon megállapításában is. A jövő gazdaságában az energiatermelésben és az iparban a mainál sokkal nagyobb szerepet kell juttatni az újratermelő nyersanyagforrásoknak. Ennek megvalósításában az erdőre és az erdészekre kiemelt feladat vár.

Feladatunk nem csekély, folytatnunk kell szakmánk legnemesebb hagyományait, de új célok megvalósítása érdekében új módszereket kell feltárunk és alkalmaznunk ahhoz, hogy a tartamos haszonvételből valóban természeti kincseinket megőrizzük, fenntartható fejlődés legyen, s hogy bizonyítsuk: társadalmi és nemzetközi összefogással ember és természet harmóniája megőrizhető.

Sezged, 1996. május 28.

A kiáltványt a Közgyűlés ugyan csak elfogadta.

Ez után szünet következett, majd sor került az egyesületi kitüntetés átadására.

Dr. Bondor Antal, a Díjbizottság elnöke a kitüntetési ceremóniát nagy tapasztalattal és hagyománnyal vezette le.

DR. BONDOR ANTAL

Az Országos Erdészeti Egyesület Választmánya azokat a kiváló és kedves külföldi és hazai kollégákat, akik a magyar erdőgazdálkodás fejlesztésében, a magyar és külföldi erdészek kapcsolatainak építésében és az egyesületi életben elévülhetetlen érdemeket szereztek, tiszteletbeli tagjává választotta, és ezt egy díszes oklevél átadásával tanúsítja.

Tiszteletbeli tagjává választotta

MANFRÉD ZIELKE urat Alsószászországból.

A Hannoveri Mezőgazdasági Kamara vezető erdőgazdátja. Évtizedek óta van kapcsolata a Magyar Erdészeti Egyesülettel. Az alsószászországi magán-erdőtulajdonosok szaktanácsadójaként több esetben szervezett szakmai tanulmányutat Magyarországra – szinte valamennyi erdőgazdaságunk területén szerzett ismerőseket, jó barátokat. Meghívása révén mintegy száz magyar egyesületi tag szerezhethet hasznosítható tapasztalatokat az alsószászországi erdőgazdálkodásról, a magán-erdőgazdálkodással kapcsolatos tanácsadás és társulatok szervezése terén. 1995. évi tanulmányút alkalmával mozgósította a sajtót és ez alkalmat adott arra, hogy Alsószászországban szélesebb körben ismerhessék meg a magyar erdőgazdálkodás helyzetét. Nem utolsó sorban említendő, hogy több esetben segítette a magyar nyugdíjas erdészeket, akik hálás szóval mondanak itt is köszönetet önzetlen segítségéért. Az egyetemi hallgatók is tisztelettel köszönik. *Nemcsak a magyar erdészetnek, hanem Magyarországnak is öszinte, igaz*

szívű barátját köszönhetjük tiszteletbeli tagjaink sorában.

ROLAND MIGENDE urat Németországból.

Észak-Rajna Westfália erdészeti ifjúsági vezetője és a Magyar Erdészeti Egyesület tagja. 1990-ben egy egyesülethez érkezett német szakember-csoport tagjaként látogatott először Magyarországra. A számunkra szervezett program során ismerte meg a szolnoki Erdei Művelődési Ház ifjúságnévelő munkáját. Résztvett

Roland Migende

az egyesület által 1991-ben szervezett ifjúságnevelési szemináriumon. Azóta rendszeresen támogatta nemcsak anyagiilag, de szakmailag is a szolnoki, pilisi, ez évben a pécsi ifjúsági nevelési munkát. Minden évben tanulmányutat biztosít a művelődési házak vezetői közül egy vagy több fő részére. A Mátrafüredi Szakiskola diákjait is vendéglül látta egy ifjúsági táborban. Ebben az évben a bonni kormány anyagi támogatásával magyarországi ifjúságnevelési módszertani továbbképzést szervezett, amely kimondottan azon erdészek számára szerveződött, akik mindennapi munkájuk mellett az ifjúság környezet- és természetnevelésével foglalkoznak. Neve a természet iránt érdeklődő magyar gyerekek körében is ismert. *Példát mutat a magyar erdészeknek, hogyan kell a sajtót a szélesebb körű erdészeti ismeretterjesztés szolgálatába állítani.*

DR. SZIKLAI OSZKÁRT, a kanadai British Columbia erdészeti fakultásának professzorát.

Dr. Sziklai Oszkár

Sziklai professzor 1956-ban a soproni főiskolásokkal és tanárokkal távozott Magyarországról. Vancouverben él. Az általa is oktatott diákok sora keltette jó hírét a magyar erdészeknek Kanadában és a világ számos országában. Ő maga is számos országban dolgozott szakértőként, most éppen Magyarországon két erdőgazdasági rt.-nál származási és honosítási kísérleteket végez. A közelmúltban vendégladóként is tanított Sopronban az egyetemünkön. Jelentős adományokkal gazdagította az egyetemi és az egyesületi könyvtárat. Évek óta kiváló kapcsolata van Egyesületünkkel. Megszervezte egy kanadai erdészkiutótságot szakmai útját Magyarországra, éppen a tavalyi pécsi vándorgyűlés időpontjában.

Ő készítette elő, szervezte meg és vezette a magyar erdészek kanadai tanulmányútját. *Egyike azon neves személyiségeknek, akik a Kanadában végzett és dolgozó, valamint az itthon végzett és itthon dolgozó erdészek kapcsolatát újraterritette, élővé tette.*

FEKETE GYULA erdőmérnököt. Szolgálatra nagyobb részét erdészeti szakigazgatási munkakörben töltötte. Számottevő része van abban, hogy az ország területén az erdők és fásítások területe jelentősen gyarapodott. Kiemelkedő része volt a szakemberek képzésében, az erdősítési propaganda kiszélesítésében, és az erdészeti tevékenység elismerésében. Állandóan figyelemmel kísérte az erdőtvény rendelkezéseinek betartását és a törvénykezési munkát ma is rendkívüli érdeklődéssel követi. Az egyesületi életből óriási aktivitással vette ki részét. Főitkárhelyettesi, főitkári tevékenysége révén az egyesületi élet mind szakmailag, mind emberileg tartalmasabbá vált. Nyugdíjasként is évekig az egyesületi élet önzetlen szervezője, aktív résztvevője. Az aranydiplomás mérnökök körének rendezvényein rendszeresen résztvesz. 1968-ban egyesületi tevékenységéért „Bedő” díjat kapott. *Innen kívánunk neki mielőbb teljes felgyógyulást, mivel lábtörése miatt közgyűlésünkön most nem tudott megjelenni.*

JÉRÓME RENÉ erdőmérnököt. Egyesületünknek aktív tagja. Több mint félszáz publikációja és számos hosszabb-rövidebb referátuma jelent meg. Társ-szerzője és szerkesztője különböző szak-könyveknek, sorozatoknak. 1953. óta Az Erdő, majd az Erdészeti Lapok, az Országos Erdészeti Egyesület szakfolyóiratának munkatársa és ebben a munkában elvülhetetlen érdemeket szerzett. Ma is töretlen hűséggel, hivatástudattal dolgozik. Sajnáljuk, hogy a mai napon nem tud közöttünk lenni. *Jó egészséget kívánunk tisztelt tagtársunknak.*

RIEDL GYULA, Bedő díjas erdőmérnököt. Egyesületünknek több mint 50 éve tagja. Különösen a II. világháború után *szíves, lélekkel dolgozott az egyesületi élet újrászervezésén, az egyesületi élet emlékeinek, bútorainak, archív iratainak és a könyvtár különösen értékes kötetinek megmentéséért.*

Az 1989. évi Erdészeti Információs Központ avatása után a teljes könyvtárat katalogizálta, az archív iratokat rendszerezte. Ma is az egyetlen igaz ismerője az ott lévő nagyértékű könyvtárnak. Elvülhetetlen érdemeket szerzett a különböző rendezvények alkalmával tartott könyvtárbeutatókkal, fontos rendezvények szervezésével.

Riedl Gyula

DR. SZŐNYI LÁSZLÓ Bedő díjas erdőmérnököt.

Egyesületünknek 1942. óta tagja. Felkészültségét, többirányú felsőfokú nyelvismeretét, tapasztalatait az egyesületi életben, munkában mindannyiunk hasznára és örömeire hasznosította. Kiemelkedően érdemes és tevékeny tagja egyesületünknek, különösen a nemzetközi munkában, ahol magas szaktudásával, történelmi, művészeti széles körű ismereteivel sok barátot és tisztelt szerzett nemcsak Európából, hanem a tengerentúli országokból is a magyar erdészet és egyesület számára. *Fáradhatatlan szervezője és vezetője a külföldi egyesületek magyarországi és az Országos Erdészeti Egyesület különböző országokba szerzett szakmai tanulmányútjainak.*

Dr. Szőnyi László

Az Országos Erdészeti Egyesület Választmánya az egyesületben végzett kimagasló társadalmi munkájáért s a magyar erdészet fejlesztésében elért eredményeiért

„Bedő Albert” emlékérmét adományoz:

DR. GÓBÖLÖS ANTAL erdőmérnöknek, a Kecskeméti Erdőfelügyelőség igazgatójának.

Teljes szakmai pályafutása a Duna-Tisza köze erdőgazdálkodásához kötődik. Az általa betöltött felelős beosztás mellett az egyetem elvégzése óta folyamatosan és aktívan vesz részt az Egyesület munkájában. Hosszú éveken keresztül a helyi csoport vezetőségének tagja. 1984-től 1994-ig az Alföldfásítási Múzeum munkabizottságának vezetője. 1994-től mint Bács-Békés-Csongrád megye régió képviselője. Egyesületünk elnökségének tagja. Vallja, hogy a múlt ismerete nélkül nincs jövő. Egyesületi és szakmai munkája is ezt tükrözi. Személyes szerepe meghatározó a bugaci Alföldfásítási Múzeum és közjóléti együttes, az Ópusztaszeri Nemzeti Emlékpark fásítása, a tiszta fafeldolgozás emlékhelye, a kunsági erdészház, a fehértói élővilág kiállítás, az „Erdő-ember kapcsolata” kiállítás és létesítmény együttese, az Erdők Templomával, valamint a Kecskeméti Arboré-

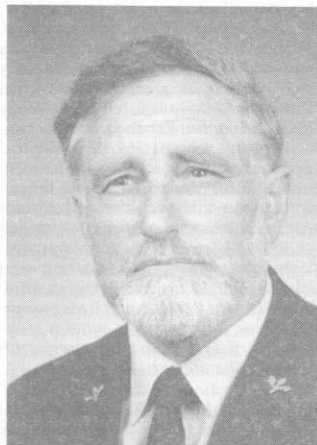
tum létrehozása terén. Az Ópusztaszeri Nemzeti Emlékparkban végzett kiemelkedő munkájáról a vándorgyűlés tisztelt résztvevői tegnap személyesen is megőződhettek.

PUSKÁS LAJOS erdőmérnöknek, a vándorgyűlést rendező Délalföldi Erdészeti Rt. Gyulai Erdészeti vezetőjének.

Szakmai munkája során eredményesen alakította a korszerű fakitermelési módszereket a helyi adottságokhoz. Rugalmas, a változó gazdasági környezethez alkalmazkodó megoldásokat vezetett be: köztes művelés, mezőgazdasági kistermelés, életképes, az erdészethez kötődő vállalkozói réteg kialakításában. Sikeres együttműködést alakított ki a környezet- és természetvédelemmel, valamint a lakossággal. Az OEE-nek 1980 óta tagja. 1986-1994. között a Békés megyei Helyi Csoport titkára, majd 1994-től elnöke. Munkája eredménye a helyi csoportban tapasztalható jó légkör és többek között az Erdészettörténeti Emlékszoba kialakítása.

RÉPÁSZKY MIKLÓS erdésztechnikusnak, az abádszalóki Erdőbirtokosok Szövetkezte elnökének.

2420 ha erdőtelepítés, 3000 ha erdőfelújítás, 700 ha új erdő, valamint 1989-ben a sikeres XI. Országos Termelőszövetkezeti Erdőgazdálkodási Nap megrendezése fűződik nevéhez. Példás munkával, nagy felelősséggel a szövetkezeti törvény nyújtotta keretek között elsőként szervezte meg a társas erdőgazdálkodást folytató abádszalóki Erdőbirtokosok Szövetkezetét. Ezt az erdőszövetkezetet 1992-ben 1000 ha erdőterületre alakította meg, amelynek azóta is elnöke. 1994-től ellátja a kiskörei Erdőbirtokossági Társulat elnöki tisztét. Egyesületünknek 38 éve tagja. Az Egyesületben a szövetkezeti, illetve a magánerdőgazdálkodás ügyeinek képviseletét látja el. Munkája, emberi magatartása révén az OEE Magán- és Társult Erdészeti Szakosztályának elnökévé választották meg.

Mester Gézáné (balról) és Kovács Gyuláné
OEE titkársági munkatársak
a közgyűlés szünetében

Dr. Marjai Zoltánné úrnő OEE ügyintéző titkár (Budapest)

Kedves Asszonyom!

Örömmel vettem részt a szegedi vándorgyűlésen, így életem első 1949-es és utolsó (?) 1996-os vándorgyűléseken Szegeden vehettem részt. 1949-ben még sikerült Kiss Ferencet Ásotthalmán felkeresnünk, aki ekkor már a 90. életévét túlhaladta. Most pedig élmény volt Madas Dódi előadása.

De nem rabolom tovább idejét, kezeiket csókolom Zolit üdvözölve Pécs, 1996. május 22-én

dr. Kollwenz Ödön

(A zárójeles kérdőjelet hitetlenkedő biztonsággal jegyezte a Szerk.)

Az egyesület Választmánya a magyar erdőgazdálkodás fejlesztése és az egyesület érdekében kifejtett kimagasló munkásságáért

„Kaán Károly” Emlékérmeket adományoz

BALSAY LÁSZLÓ erdőmérnöknek, a HM Budapesti Erdőgazdaság Rt. vezérigazgatóhelyettes-termelési igazgatójának.

Az izzai erdőszetnél 1958-tól szakelőadó, majd műszaki vezető, 1986-tól üzemigazgató, 1988-tól központi szolgálatra rendelik és megbízzák az igazgatóhelyettes-főmérnöki teendők ellátásával. 1993-tól van jelenlegi beosztásában. Hivatás-tudata és természetimádása, amelyet erdőmérnök édesapjától örökölt, valamint következetes, kitartó, magas szakmai színvonalú munkája eredményeként folyamatosan élen járó egységet hozott létre. Megteremtette az erdőművelés és vadgazdálkodás, valamint a termelő és katonai tevékenység összhangját. Példamutató szakmai magatartása és erős humán beállítottsága eredményeként többszáz munkavállalójának teremtett biztos egzisztenciát. Sikerekben gazdag eddigi életútja, tevékenysége kiemelkedő fon-

tosságú volt az Rt. és jogelődjei gazdálkodása szempontjából. Az Egyesületnek 1955 óta tagja, 1990-94. között a helyi csoport elnöke.

KERTÉSZ JÓZSEF erdőszettechnikusnak, a Pilisi Parkerdő Rt. Visegrádi Erdészete erdőművelési műszaki vezetőjének.

Szakmai munkássága alapos elméleti és gyakorlati ismereteken nyugszik. Szakmai, emberi értéke, példamutató az ifjúság számára. 1960-tól tagja Egyesületünknek. Kiemelten közéleti személyiség kulturális beállítottsággal. Aktív egyesületi tevékenységét a Pilisi Helyi Csoportban fejei ki. 1991-95. közötti időszakban az egyesület alelnöke, e minőségében eredményesen tevékenykedett. Hazai és külföldi vendégszoportoknak élvezetes, történelmet is magába foglaló előadásai, ismeretterjesztése, a Pilis bemutatása

őregbítette egyesületünk, hazánk hírnevét. Szívesen mutatja be a magyar közephegység erdőkezelési gondjait a természet szerű erdőfelújításáért küzdve, dolgozva. 1985-től az Erdők a közjóért Szakosztály, 1991-től az Erdészeti Lapok Szerkesztőbizottságának tagja.

KOVÁCS GYULÁNÉ erdőszettechnikusnak, a Mátra-Nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Rt. termelési előadójának. Három évig a Műszaki Osztály munka-

társas volt, majd az Erdőművelési – a szervezeti változások után – a Termelési Osztályon szolgált, szolgálja a térség erdeit. Nagy lelkesedéssel vett részt a káli, hatvani és hevesi plantázások telepítésében, ápolásában, a karácsonyfatelepek létesítésében, de hasonló lelkiismeretességgel végzi az erdőművelési munkából reá háruló összes feladatot. Szívügyének tekinti az erdészek ismereteit szinten tartó szakmai háziVERSENYEKET, több ilyen szervezésében kezdeményezőn vett részt. Egyesületünknek 1973. a Helyi Csoport vezetőségének 1893 óta tagja. Lelkes szervezője volt az 1974. és 1985. évi egri vándorgyűlésnek.

Az egyesület elnöksége az egyesületi munkában fáradhatatlan munkájukért a helyi csoport javaslatára a következőknek adományoz

Elismerő Oklevelet:

Bogyai Zsoltnak – Pilisi Helyi Csoport
Farkas Lászlónak – Pest megyei Magán-erdőgazdálkodási Csoport

Kiss Lajosnak – Erdőrendezési Szakosztály

A Kisteleki Erdészet kollektívájának – Csongrád megyei Csoport

Matizs Ferencnek – Sárospataki Helyi Csoport

Ormos Balázsnak – Soproni Helyi Csoport

Támba Miklósnak – Társult- és Magán-erdőgazdálkodási Szakosztály

Tóth Józsefnek – Debreceni Helyi Csoport

Vendel Ferencnek – Balassagyarmati Helyi Csoport

Szívből gratulálunk minden kitüntetettnek és további jó egészséget, sok sikert kívánunk.

SCHMOTZER ANDRÁS az elnökség, a választmány és valamennyi tagtársunk nevében szívből köszöntötte a kitüntetetteket, kívánta nekik, hogy ezt a kitüntetést sokáig, jó erőben viseljék, legyenek büszkéik rá, hiszen az erdészek nagy családjának kitüntetését érdemelték ki. Ő maga ehhez kívánt a továbbiakban nekik sok sikert, jó erőt és egészséget.

A kitüntetések átvétele után a kitüntetettek sorra köszönték az elismerést. Kiemelkedik ezek közül **Kertész József** emlékezése.

A kitüntetettek nevében köszöntet mondott Manfred Zielke, Roland Migende, Sziklai Oszkár, Riedl Gyula, Kertész József a következőket mondotta.

Elnök Úr! Tisztelet ünnepi Közgyűlés!

Hölgyeim és Uraim!

Örömtelien szívvel, meghatottan és ahogy az Elnök úr mondta: némi büszkeséggel köszönöm meg az Elismerő Oklevelet kapott; a Bedő Albert, Kaán Károly Emlékéremmel kitüntetettek nevében is a bizalmat. Köszönjük tagtársainknak, a helyi csoportoknak, a szakosztálytagoknak, a bizottságoknak, hogy bennünket jelöltek. Köszönjük a T. Választmányunk, hogy miránk szavaztak. Nagy elismerés ez eddigi tevékenységünkért. Mi úgy érezzük: a bizalom elégelezett volt. További cselekvésre ösztönöz.

Jól tudjuk: van még mit tennünk a sok gazdájúvá lett, mégis sok helyen gazdátlaná váló magyar erdőnkért!

Van még mit tennünk a kezelő-szolgáló tisztesleges szakmelyeztetért. Átlásuk védelméért, megőrzéséért!

Meghatottak vagyunk valamennyien. Különösen az éppen ebben a térségben óriásit alkotó, fátadhatatlan szervező *dr. Gőbölös Antal*, immár Bedő-díjas barátom, aki egykor Szegeden tanult az Erdészeti Technikumban. Itt, ebben a gyönyörű színházban szívta magába azt a kultúrát, amit a kor színészei töltöttek a fogékonny diák-kobakokba. Akkor álmolni sem mert, hogy néhány évized múlva ő is a pódiumra kerül és itt veheti át egyesületünk legnagyobb elismerését.

A magam részéről néhány gondolatot szeretnék megosztani Önökkel. Elmondani azt az utat, ami engem idáig vezetett. Megemlékezni, megköszönni azon példaképeimnek, akik részesei a Kaán Károly-díjnak, akiknek irányító, támogató segítségével nélkül most nem állhatnék itt Önök előtt.

Először atyai tanítómesteremet, a szilvásvárdai *Goldbach Károlyt* emelem ki. Ő segített – sok-sok nyakigláb gyakornoktársammal együtt – eligazodni ember-erdész-erdő-vad kapcsolatában. Tanítása, intelmei a mai napig hatással vannak rám – ránk.

Tanáram a Soproni Erdészeti Technikumból képzetelemben ide állnak mellém. Diáktársaimnak és nekem nemcsak tanították a szakmai tárgyakat, de neveltek is bennünket. Ők győrték bennünk a szakmát hivatássá.

Elősként *Firbas Oszkár* osztályfőnökömről szólok. Ő a szegedi szellemiséget hozta magával Sopronba. Megtanított arra, hogy büszkék legyünk magyarságunkra, arra, hogy magyar erdészek vagyunk.

Jereb Ottó tanár úr, akitől a növények, fűvek, cserjék, fák szeretetét szívtuk magunkba. A szűkebb hazai táj – nála Nagybánya, a Gutin; nálunk a Bakony, a Mátra, a Bükk – hecsülését, vonzalmát erősítette bennünk.

Megilletődve idézem fel *Tuskó Lászlót*, egykori igazgatómat, aki saját életével példázta a kemény tisztességet. Aki mégis mély érzelmek hordozója volt. Tőle hallottam először a hatvanas évek elején, egy iskolai rendezvényen azt a Móra Ferenc novellát a fák jelleméről, amit ma itt a közgyűlés elején olyan örömmel hallottam újra. Aminek befejező szakasza akkor is, most is megkönyveztetett.

Íde idézem *Kákonyi Lajos* tanár urat. Történelem-szemlélete, oktatása – a kor áramlatával szemben – mást, többet adott. Fogékonnyá tett az összefüggések keresésére. Azóta is nyitott szívvel fogadom az olyan történelmi leckéket, amelynek ma elhangzottak itt *Trógmayer Ottó* professzor úrtól és *Madas András* egyesületünk egykori elnökétől. *Gillay József* tanár úr, a maga csendes egyéniségével, példájával akkora erkölcsi töltest és hitet adott, sugárzott, ami sok nehézségen segítette át. Olyan hitet, ami – szerintem – sokunkból hiányzik.

Nem oktatott – ám mégis milyen hatott rám *Majer Antal* professzor úr. Erdészeti esztétika c. előadásához toborzott versmondója voltam. Ő sugallta. írta „Az Erdő Poézise” c. Kaposváron kapott kötetembe a Petőfi-idézete: „Poézis nélkül lehet élni, de nem érdemes.”

Az idő sürget, a névsor nem lehet teljes.

Pályakezdekként a körünkben lévő *Szónyi László* töltötte lapos tarisznyámat országáronnyal, munkatempóval, akaratlannal. Akkumuláló energiája ma is tölt bennünket.

A Bükkben–Mátrában *Varga Béla*: a Duna-zúgban, Visegrádon *Madas László* szakmai útmutatásai vezettek, vezetnek.

A sor itt sem lehet teljes. Név nélküli köszönnöm kell munkatársaim hosszú sorának, akik elképzeléseimet és tevékenységemet támogatták.

Az erdő kétkézi munkásainak, a nagyvisnyói fuvárosoknak, jelterhelőknek, a répusulati fatermelőknek, erdőművelő asszonyoknak, a visegrádi ácsműhely mestereinek, a Füvészkert szorgos nyugdíjasainak, a Kézdívásárhelyről toborzott csapatnak, akik nélkül bizony nem „Jeszthéinek itt”.

Az egyesületi aktív tevékenységre *Bánó László* barátom irányított és ösz-

töztözött. E területen fontos és jelentős útmutatást adott a körünkben üld *Alfred Zielke* úr. Ő volt az, aki szerintem az első demokratikus alsószászországi tanulmányt szervezte számunkra.

1988-ban személy szerint azokat hívtam meg, akik előző évben dolgoztak, az ő 80 fős csapata magyarországi útjának sikeréért.

Megtanultam tőlük, hogy sem szakmai, sem egyesületi odaadó munkát nem lehet végezni családi háttér, a hitves támogatása nélkül. Büszke vagyok arra, hogy ezt tükrözve Pilsni Helyi Csoportunk tevékenységében a családok megmozdulások, tanulmányi kirándulások olyan jól sikerülnek.

Megköszönve türelmüket, befejezősül fel kell idéznem az általunk tegnap megcsodált, most már újra erős, Szeri pusztába emelt „Erdő Templomát”.

Létrejött *dr. Gőbölös Antal* óriási szervező munkáját dicséri. *Csete György* és *Dulánzky Jenő* építettek egyszerű csodát alkottak.

Nos, ebben a templomban egy sohasem „Jobogó” tászlón olvasható az Úrtól tanult 2000 éves alapima, mellette tükrőfordításban az 1000 évvel ezelőtt használt rovásszással.

Ennek az imádságnak idézem utolsó sorait, hogy nem hívők és hívők is el ne feledkezzünk róla, hogy tulajdonosként, kezelőként is szolgálnunk kell. mert: Teremtőm! ....Tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké...”

Kertész József

Az 1996. május 27-28-i Országos Erdészeti Vándorgyűlésen történt fogyasztás:

kávé (18 kg)	150 liter
bor (fehér + vörös)	600 liter
csapoltbör (Österbrau)	2460 liter
ítvegés sör	40 liter
Unicum	45 liter
Vodka	15 liter
Vilmos körte	25 liter
szóda	1900 liter
üditő (szörp)	90 liter
rostos üditő	489 liter
szénsavas üditő	40 liter
dámhús	980 kg
marhahús	120 kg
kenyér	600 kg
320 kg élőszűlyű nővondék marha (ökör)	
640 kg élőszűly	2 db
savanyúság	340 liter
burgonya köret	320 kg